

† IOAN

**DIN MILA LUI DUMNEZEU, ARHIEPISCOPUL COVASNEI
ȘI HARGHITEI**

HRISTOS A ÎNVIAT!

Iubiți credincioși,

După acest urcuș duhovnicesc al postului, iată câtă bucurie avem acum la acest Praznic dumnezeiesc al Învierii Domnului nostru Iisus Hristos. Aceasta este roada postului: bucuria în Duhul Sfânt, întâlnirea cu Hristos cel înviat! Poate fi oare mai mare bucurie în sufletul unui om decât aceea de a te întâlni cu cineva care a înviat din morți!

Cine ne-a întâmpinat acum, la Sfânta Biserică, nu este un anonim, ci este chiar Hristos pe Care L-am răstignit și L-am pus în mormânt, peste Care am prăvălit piatra păcatelor unei lumi întregi. Cât de grea să fi fost această piatră?! Și totuși pentru că era Fiul lui Dumnezeu, venit în lume pentru răscumpărarea noastră, nu a ridicat doar piatra păcatelor noastre, ci a ridicat și porțile iadului, ridicându-i și pe protopărinții noștri din cel mai adânc mormânt, care este iadul durerilor veșnice.

Știu că urcușul postului nu a fost ușor, dar binecuvântat să fie Dumnezeu că ați ajuns acum pe cea mai înaltă culme, care este Golgota Răstignirii lui Hristos. De aici se vede cel mai bine toată creația lui Dumnezeu; se vede cel mai bine lumea cu toate ale ei, bune sau rele. Tot de aici, se văd cel mai bine păcatele unei lumi întregi – și sunt multe; se văd oameni ne iubindu-se, rătăcind pe alte cărări și doar puținii călătorind pe Drumul Crucii.

Pe toate acestea le-a văzut Hristos de pe Golgota și de bunăvoie S-a urcat aici, ca să izbăvească această lume din marea ei cădere. Pe Golgota S-a încoronat Hristos, iar tronul I-a fost Crucea, care a devenit scara pe care toți aceia ce Îl urmează pe Hristos pot să ajungă în raiul bucuriei lui Dumnezeu. Iubiți frați creștini, nu este altă scară, între Cer și Pământ, decât Sfânta Cruce, care este și Altar pe care S-a jertfit Hristos. Pe acest Altar găsești Pâinea Vieții, cu care să te hrănești în urcușul tău duhovnicesc spre cer.

Iată, Hristos ne-a lăsat și scara, și merindea cerului ca să ajungem la El. Ce ne mai lipsește acum, decât dorința sfântă de a ne uni cu Hristos și a călători împreună cu El, pe Drumul Crucii – pe Drumul lui Hristos.

Crucea de pe Golgota este axa lumii și scara iubirii. Partea verticală este scară între cer și pământ, iar brațele orizontale deschise și le întinde să-i cuprindă pe toți care o iubesc și care doresc să devină și ei fii ai Crucii celei sfințite cu Sângele lui Hristos. De te va întreba cineva al cui ești, să-i spui că ești fiul Crucii. La întrebarea pe cine iubești tu cel mai mult să răspunzi: pe Hristos al Crucii!

Iubiți frați și surori în Domnul,

Învierea Domnului nostru Iisus Hristos este o realitate, așa cum va fi și învierea noastră. Ea a fost vestită întâi de îngeri și nu de oameni. Îngerii lui Dumnezeu depun prima mărturie despre Învierea Domnului. Să nu-i credem, iubiților, nici pe îngeri?! Să dăm mai multă crezare celor care răstălmăcesc Scripturile?! O, fraților, să nu ne lăsăm înșelați de meșteșugitele cuvinte ale celor care încearcă să ascundă, să ne fure cel mai de preț dar adus de Hristos nouă, oamenilor, care devenisem muritori în urma căderii noastre în păcat.

Vor să ne fure darul vieții veșnice și să ne întoarcă iar în întunericul și în umbra morții din care ne-a ridicat Hristos.

Fraților, Hristos nu Se mai întoarce încă o dată pe Drumul Crucii, căci pe acest drum nu se coboară, ci se urcă o singură dată. O, nepricepuților, în ce întuneric voiți iarăși a ne duce?! Oare nu ați văzut că v-a lăsat Dumnezeu să intrați chiar în lumea subatomică și ați văzut că acolo este lumină, și totuși voi iubiți întunericul?!

Iată ce ne relatează Sfântul Apostol și Evanghelist Matei, în capitolul 28 al Evangheliei sale: „După ce a trecut sâmbăta, când se lumina de ziua întâia a săptămânii (Duminică), au venit Maria Magdalena și cealaltă Marie, ca să vadă mormântul. Și iată, s-a făcut cutremur mare, că îngerul Domnului, coborând din cer și venind, a prăvălit piatra și ședea deasupra ei. Și înfățișarea lui era ca fulgerul și îmbrăcămintea lui albă ca zăpada. Și de frica lui s-au cutremurat străjerii și s-au făcut ca morți. Iar îngerul, răspunzând, a zis femeilor: Nu vă temeți, că știu că pe Iisus cel răstignit Îl căutați. Nu este aici; căci S-a sculat precum a zis; veniți de vedeți locul unde a zăcut. Și degrabă mergând, spuneți ucenicilor Lui că S-a sculat din morți și, iată, va merge înaintea voastră în Galileea; acolo Îl veți vedea. Iată, v-am spus vouă. Iar plecând ele în grabă de la mormânt, cu frică și cu bucurie mare au alergat să vestească ucenicilor Lui” (Mt 28, 1-8). Și plecând de la mormânt, fiind cuprinse de frică și de bucurie, le-a întâmpinat Hristos, zicându-le: „Bucurați-vă!”

ÎPS Ioan

Aceasta este mărturia lui Hristos și a îngerilor – mărturie de Sus. Oare nu vom crede?! Ne vom mai clătina în credință?! Hristos a mers mai departe și pentru puțină noastră credință a venit cu o altă mărturie, și anume, aceea a coastei străpunse.

Sfânta Evanghelie mărturisește: „Și întorcându-se de la mormânt, au vestit toate acestea celor unsprezece și tuturor celorlalți.” (*Lc 24, 9*)

Minunate și ziditoare pentru suflet au fost minunile și cuvintele rostite de Hristos apostolilor, ucenicilor și mulțimilor care Îl urmau, dar adevărul despre Învierea Domnului nostru Iisus Hristos a fost temeiul propovăduirii Sfinților Apostoli, care ziceau: „Dumnezeu a înviat pe acest Iisus, Căruia noi toți suntem martori” (*FA 2, 32*).

Să ne amintim de predica Sfântului Apostol Petru la Cincizecime, la Pogorârea Duhului Sfânt; de cuvintele Sfântului Apostol Filip adresate dregătorului Candachiei, împărăteasa Etiopiei; de cuvintele Sfântului Apostol Pavel adresate iudeilor.

În toate aceste cuvântări despre Înviere, Sfinții Apostoli Îl prezintă pe Hristos Domnul ca Sfântul lui Dumnezeu Care a sfărâmat puterea iadului (*FA 2, 25-32*); Noul Adam sub picioarele Căruia Dumnezeu a supus totul (*I Co 15, 27; Evr 1, 5-13*); Piatra nesocotită de ziditori și care a devenit piatra din capul unghiului (*FA 4, 11*).

Hristos preaslăvit prin Înviere este „cheia” cu care se dezleagă spre înțelegere toată Sfânta Scriptură: „Și începând de la Moise și de la toți proorocii, le-a tâlcuit lor din toate Scripturile cele despre El (...). Și le-a zis: acestea sunt cuvintele pe care le-am grăit către voi fiind încă împreună cu voi, că trebuie să se împlinescă toate cele scrise despre Mine în legea lui Moise, în prooroci și în psalmi.” (*Lc 24, 27, 44*). Învierea lui Hristos este pecetea pe care Dumnezeu o pune asupra actului mântuirii noastre, început prin Întruparea lui Hristos și împlinit prin jertfa de pe Crucea Golgotei. Prin Învierea Domnului nostru Iisus Hristos ni se descoperă, în mod plenar, sensul profund al vieții Sale pământești, care până la Înviere a fost mai mult învăluit în taina Fiului teslarului din Nazaret.

Dacă până acum știam despre Nașterea Sa din Pururea Fecioara Maria, prin umbrirea Duhului Sfânt („Duhul Sfânt Se va pogorî peste tine și puterea Celui Preaînalt te va umbri; pentru aceea și Sfântul Care Se va naște din tine, Fiul lui Dumnezeu Se va chema” – *Lc 1, 35*), astăzi, prin Înviere, Hristos Domnul ni Se descoperă ca fiind și primul născut din morți: „Hristos avea să pătimească și să fie cel dintâi înviat din morți și să vestească lumină și poporului și neamurilor” (*FA 26, 23*).

Din acest moment, El este „Domnul slavei” și Mântuitorul lumii. Învierea este puterea ce se dă celor ce cred în Hristos cel înviat, ca și ei să devină nemuritori: „Eu sunt Învierea și Viața; cel ce crede în Mine, chiar dacă va muri, va trăi” (*In 11, 25*).

Hristos Domnul dă un nou sens vieții noastre după Învierea Sa. Noi, cei botezați în numele Sfintei Treimi, participăm real la viața lui Hristos cel înviat, trăim în Hristos. Îngropați fiind împreună cu El, prin botez cu Hristos am înviat, prin credință în puterea lui Dumnezeu, Cel ce L-a înviat pe El din morți (*Col 2, 12*).

Iubiți credincioși, mare este taina Învierii Domnului, dar pentru a crede în acest mare adevăr, care a ridicat lumea din legăturile morții, Hristos nu ne cere mult – doar o credință cât „un grăunte de muștar” (*Mt 13, 31*) și atunci vom putea zice și noi cu încredere: „M-am răstignit împreună cu Hristos; și nu eu mai trăiesc, ci Hristos trăiește în mine. Și viața mea de acum în trup, o trăiesc în credința în Fiul lui Dumnezeu, Care m-a iubit și S-a dat pe Sine Însuși pentru mine” (*Gal 2, 20*).

Sunt multe credințe în lume, dar noi, creștinii, avem credința cea adevărată – adică credința în Hristos cel înviat. Podoaba credinței noastre este Învierea lui Hristos, de aceea în noaptea aceasta întunericul mormântului a fost alungat pentru totdeauna de lumina slavei lui Hristos. S-a aprins lumina și a fost alungat întunericul, ca să nu mai umblăm în el, ci să devenim fii ai Luminii.

Astăzi, Hristos, prin Învierea Sa, ne naște pe noi la viață nouă, spre o moștenire nestrăicătoare, neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru noi: „Binecuvântat fie Dumnezeu și Tatăl Domnului nostru Iisus Hristos, Care, după mare mila Sa, prin Învierea lui Iisus Hristos din morți, ne-a născut din nou, spre nădejde vie, spre moștenire nestrăicătoare și neîntinată și neveștejită, păstrată în ceruri pentru voi” (*I Pt 1, 3-4*).

Am primit Învierea Sa ca un odor sfânt pe care trebuie să-l păstrăm, în care trebuie să trăim însă și pe care trebuie să-l mărturisim, să-l transmitem mai departe celor care vor veni după noi.

Iubiți frați creștini,

Vă întreb acum, în acest moment binecuvântat de Dumnezeu: care a fost primul mărturisitor al Învierii Domnului, în viața fraților voastre?

Poate veți sta puțin pe gânduri și veți ezita să răspundeți, dar eu vă spun: cu adevărat știți și l-ați cunoscut, v-a spus tot adevărul, iar acel mărturisitor a fost mama.

Oare o mamă își minte copilul?! Uitați-vă în ochii mamei! Vedeți acolo minciună? Eu zic: în ochii maicii mele am văzut doar lacrimi. Iată, iubiți frați și surori, încă un mare motiv pentru care trebuie să ne cinstim mama.

Ea a luat chip de mironosiță lângă leagănul tău, atunci când a venit în tainica noapte a Învierii de la Sfânta Biserică și ți-a adus mărturia Învierii lui Hristos și o fărâmiță de paști sfințit. Binecuvântat să fie Dumnezeu că mai avem și astăzi printre noi sfinte mame mironosițe.

ÎPS Ioan

Învierea este plinătatea bucuriei noastre pământești, de aceea și Hristos le întâmpină pe femeile mironosițe cu aceste cuvinte pline de viață și har: „Bucurați-vă!”

Deschiderea mormântului în care a fost pus Domnul înseamnă că ni s-a deschis și nouă ușa pentru a putea intra în Împărăția lui Dumnezeu – Împărăția celor vii –, pentru a intra la Cina marelui ospăț al Mirelui Hristos, biruitorul iadului și al morții.

Dacă, iubite frate creștine, încă mai ai îndoieli asupra Învierii Domnului, întrebă-l pe Sfântul Apostol Toma cum a fost când s-a întâlnit el cu Hristos cel înviat, când l-a chemat să-I pipăie coasta Sa și rănile din palme. Apostolul Toma rămâne totuși simbolul celor care cred, dar se și întreabă.

Marele nostru savant, Nicolae Iorga, spunea despre Europa „că este un pământ al crucii și al culturii”. Câte cruci și câtă cultură a mai rămas astăzi în Europa puteți să-i întrebați pe fiii voștri care trudesac acum pe acel tărâm. Bindecuvântat să fie Dumnezeu că în Carpații noștri mai sunt azi candelc aprinse și multe cruci.

Iubiți fii duhovnicești,

Hristos a gustat din moarte și ne-a spus că e amară – să nu mai gustăm și noi din ea. Ne îndeamnă să gustăm din Potirul Iubirii Sale, ca să nu mai murim.

Astăzi, prin acest mare Praznic al Învierii, întreg spațiul nostru românesc a devenit o țară a Logosului înviat, mărturisit de dangătul sfânt al clopotelor și de credincioșii purtători de lumina sfântă a Învierii lui Hristos.

Fiți mărturisitorii Învierii Domnului nostru Iisus Hristos, iubiți credincioși, și împărtășiți această mare bucurie tuturor semenilor noștri!

Să ajungă această veste și celor ce sunt astăzi în spitale și închisori, căci pentru toți a înviat Hristos! Împărtășindu-vă părintești binecuvântări și doririle mele de bine, vă mărturisesc și eu cu toată credința, acum, la acest ceas de mare Praznic: Hristos a înviat!

Harul Domnului nostru Iisus Hristos, dragostea lui Dumnezeu-Tatăl și împărtășirea Sfântului Duh să fie cu voi cu toți!

Al vostru de tot binele voitor

† Ioan

Arhiepiscop